

wielkoPOLSKA oświata - naszym wspólnym dobrem

Magazyn dla dyrektorów, nauczycieli, rodziców
poświęcony nauczaniu, wychowaniu, profilaktyce.

Początek...

SZANOWNI PAŃSTWO

Początek to dobre słowo. Inspiruje do działania. Kojarzy się z czymś nowym. Zawiera w sobie dynamikę, a także element niewiadomej. Towarzyszą mu plany i postanowienia, oczekiwania oraz nadzieja na lepsze.

WielkoPOLSKA również oznacza początek. Mieszkamy, żyjemy w regionie, gdzie zaczęło bić serce Polski. Tutaj była realizowana idea pracy organicznej, której działania zmierzały do wzmocnienia sił i organizacji ówczesnego społeczeństwa polskiego. Tutaj rozpoczął się zwycięski zryw powstańczy, który przyniósł nam wolność, a jego uczestnicy brali później udział w walce o polski Śląsk i wojnach o granice wschodnie.

Niniejszy magazyn "wielkoPOLSKA oświata - naszym wspólnym dobrem" to także początek. To przestrzeń, którą wypełnią tematy poświęcone nauczaniu, wychowaniu, profilaktyce, byśmy jako dyrektorzy, rodzice, nauczyciele szli jedną, wspólną drogą, prowadzącą do wzmocnienia wielkopolskiej oświaty, ponieważ łączy nas wspólny cel: przyszłość.

Redakcja

W numerze:

Priorytety
wielkoPOLSKIEJ oświaty
STRONA 2

Kierunki realizacji
polityki oświatowej państwa
w roku szkolnym 2021/2022
STRONA 4

Mistrzem być!
STRONA 6

Dzieci w wirtualnej sieci
STRONA 7

Podaj dalej...
STRONA 9

Co piszczy w...?
STRONA 11

Priorytety wielkoPOLSKIEJ oświaty

Wielkopolska i oświata to dwa słowa, o różnych znaczeniach. Oświata, będąca pojęciem szerszym od edukacji, to proces upowszechniania wykształcenia i kultury w społeczeństwie. Wielkopolska (łac. Polonia Maior), to terytorium historyczne w dorzeczu środkowej Warty, obecnie województwo, region w którym mieszkamy, nasz dom. Oddzielnie funkcjonują zupełnie samodzielnie. Połączone stanowią zadanie, zobowiązanie, którego elementem kluczowym są dzieci i młodzież - młodzi Wielkopolanie.

Jednak, czy istnieje jakiś wspólnym mianownik dla Wielkopolski i oświaty, który będzie nie tylko łączył, stanowił spoiwo obu pojęć, ale jednocześnie wyróżniał, a nawet nadawał nową, charakterystyczną, jedynie właściwą dla wielkopolskiej oświaty jakość?

Wspólny mianownik istnieje. Jest nim praca organiczna, której miejscem rozwoju jest Wielkopolska, a podstawą oświata. To idea i tradycja współdziałania pomiędzy poszczególnymi grupami społecznymi, którego efektywność jest tym większa, im bardziej harmonijnie się układa i przebiega bez zbędnych zakłóceń. Jego siłę stanowi jedność i wewnętrzna solidarność.

I to właśnie praca organiczna - dzisiaj powiedzielibyśmy praca zespołowa - stanowi główne założenie, priorytet dla wielkopolskiej oświaty.

**Efekt synergii, czyli $1 + 1 = 3$,
to wartość dodana pracy zespołowej.
Nie uda się go osiągnąć w pojedynkę.**

Przypomnę, że oświata to upowszechnianie wykształcenia i kultury, a elementem kultury wielkopolskiej jest praca systematyczna, sukcesywna, bez fajerwerków, mało spektakularna, ale długofalowa, perspektywiczna, efektywna, stabilna. Nie budujmy domu ze słomy, by było łatwo i przyjemnie. Budujmy dom z cegły, by znaleźć w nim schronienie na lata.

Proponuję Państwu rozwój wzajemnej współpracy środowisk, w naszym kontekście - współpracy pomiędzy dyrektorami, nauczycielami, rodzicami, kuratorium, samorządami na rzecz upowszechniania edukacji, szerzenia kultury oraz szacunku dla pracy z wykorzystaniem innowacji technicznych, w celu wzmocnienia wielkopolskiej oświaty, a przez to i całego społeczeństwa.

Proponuję reaktywować, odświeżyć, rozwinąć, unowocześnić wielkopolską ideę organiczników, która jest cenną wartością naszego regionu.

Nie proponuję cofnąć się w przeszłość, ale zaczerpnąć z przeszłości na rzecz przyszłości. Pokazać, co w modelu wychowania było istotne, by nie tracić kontaktu z człowiekiem; by nowe pokolenia nie wyrastały przy nas, nie wychowywały obok nas; by zamiast rodziców i szkoły nie wychowywał je inny świat, który im sufluje, podpowiada jak żyć, jakie podejmować decyzje, jakich dokonywać wyborów.

Proponuję rozsądne, pragmatyczne, wielkopolskie podejście, ukierunkowane na długofalowe, a jednocześnie ważne i wzniosłe cele. Odrzućmy emocje oraz skrajności. One nie są potrzebne oświacie. Oświacie potrzebne jest zastanowienie się, co jest celem, co kosztem, co zyskiem różnych szumów medialnych, a co jest celem, kosztem i zyskiem naszym, czyli osób odpowiedzialnych, mających na co dzień wpływ na nasze dzieci i młodzież, jako rodzice, nauczyciele, dyrektorzy. Myślmy wspólnie jak rozmawiać i nauczać.

Priorytety wielkoPOLSKIEJ oświaty

Proszę byśmy zaczęli budować wspólnotę, szukać kontaktów między sobą, wymieniać doświadczenia. To już się dzieje. Jednak potrzeba tego więcej.

Pamiętajmy, że szkoła musi umieć pewne rzeczy narzucić. Mam na myśli standardy, których brak stanowi szkodę dla młodych ludzi. Dziś bardzo potrzebujemy autorytetów. Nie stworzymy ich jednak, gdy zachwiana zostanie relacja mistrz-uczeń, oparta na szacunku, podziwie, jak również pewnym dystansie pomiędzy nauczycielem a wychowankiem.

Myślę, że mogę posłużyć się metaforą, że człowiek jest jak drzewo. Im mocniejsze ma korzenie, tym silniejsze rośnie; łatwiej może oprzeć się zmiennym wiatrom czy burzom, które są zawsze przejściowe, jak gwałtowne by nie były. Sprzyjające środowisko czyni go zdrowszym i mocniejszym.

Nim jednak mała, zielona, delikatna sadzonka przemieni się w gaik, a gaik w las, ciąży na nas, dorosłych, olbrzymia odpowiedzialność.

Niech jej wspólnym mianownikiem stanie się konsensus, byśmy potrafili iść jedną, wspólną drogą. Idziemy przecież w tym samym kierunku, łączy nas wspólny cel: dobro naszych dzieci.

Zapraszam Państwa do wspólnej pracy, współdziałania, inicjatyw, wychodzących poza nadzór pedagogiczny, na rzecz wielkopolskiej oświaty, która jest naszym wspólnym dobrem.

Robert Gaweł

Wielkopolski Kurator Oświaty

Moja misja:
nauczanie, wychowanie,
profilaktyka

Moja służba:
uczeń, nauczyciel, rodzic

Moja pasja: historia

Mój cel:
wielkoPOLSKA oświata -
naszym wspólnym dobrem

Kierunki realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2021/2022

1.

Wspomaganie przez szkołę wychowawczej roli rodziny, m.in. przez właściwą organizację zajęć edukacyjnych, wychowanie do życia w rodzinie oraz realizację zadań programu wychowawczo-profilaktycznego.

Wychowawcza rola rodziny jest niepodważalna, niezbywalna i nie do zastąpienia. Jest gwarancją pełnego i prawidłowego rozwoju dziecka.

Szkoła, w kwestii wychowania, pełni rolę wspomagającą w stosunku do rodziny. Ma do dyspozycji różnorodne narzędzia od godziny wychowawczej i spotkań z wychowawcą, przez szkolne uroczystości, apele, po spotkania z pedagogiem i psychologiem szkolnym.

Takim narzędziem jest również program wychowawczo – profilaktyczny, opracowywany z Radą Rodziców na podstawie przeprowadzonej uprzednio diagnozy potrzeb uczniów; są nim, czy mogą się stać, także zajęcia edukacyjne wychowanie do życia w rodzinie (WdŻ).

Kluczem są odpowiednio wykwalifikowani nauczyciele, sposób przekazywania informacji oraz prowadzenia zajęć, które powinny być przygotowaniem do dorosłości, uczeniem odpowiedzialności za siebie, za innych (rodzinę, dzieci), wobec innych (pracodawca, przełożony) oraz zasad funkcjonowania w społeczeństwie, nauką o wyborach i ich konsekwencjach.

2.

Wychowanie do wrażliwości na prawdę i dobro. Kształtowanie właściwych postaw szlachetności, zaangażowania społecznego i dbałości o zdrowie.

Bez uwrażliwienia na prawdę i dobro nie można kształtować właściwych postaw. Wrażliwość

oznacza tu poszukiwanie, dążenie, ale też dociekanie, weryfikowanie. W życiu bowiem czasami trzeba powiedzieć: sprawdzam. By to się udało, wymagana jest umiejętność rozeznania i odróżnienia prawdy od kłamstwa, dobra od zła oraz postawa wybierania prawdy i dobra. To nazywamy właściwą postawą, którą należy kształtować. Nie jest bowiem prawdą, że każda postawa jest właściwa.

3.

Działanie na rzecz szerszego udostępnienia kanonu edukacji klasycznej, wprowadzenia w dziedzictwo cywilizacyjne Europy...

Edukacja klasyczna opiera się na triadzie: filozofia grecka, prawo rzymskie, etyka chrześcijańska – to stanowi nasze dziedzictwo cywilizacyjne Europy, z którego wyrosła polska kultura. To są nasze korzenie. Ich znajomość daje poczucie przynależności, które jest jedną z ważniejszych potrzeb człowieka.

Kierunki realizacji polityki oświatowej państwa w roku szkolnym 2021/2022

Trzy pierwsze kierunki
pomagają zrozumieć
zagadnienia,
z którymi wiąże się poczucie
bezpieczeństwa
ontologicznego człowieka:

kim jestem?
skąd pochodzę?
dokąd zmierzam?

...edukacji patriotycznej, nauczania historii oraz poznawania polskiej kultury, w tym osiągnięć duchowych i materialnych.

Człowiek to osoba fizyczna, intelektualna i duchowa. Jesteśmy jedynymi stworzeniami na ziemi, które nie tylko potrafią wykonywać czynność fizyczną (jeść, pić, spać), czy intelektualną (uczyć się, zapamiętywać, myśleć), ale również duchową (modlić się, rozmyślać, kontemplować, np.: piękno). Osiągnięcia duchowe stanowią istotny wkład i udział w naszym dziedzictwie cywilizacyjnym. Warto przypomnieć to naszym dzieciom.

Szersze i przemyślane wykorzystanie w tym względzie m.in. [wycieczek edukacyjnych](#).

Polskiej kultury, jak zresztą każdej innej, nie da się poznać bez znajomości m.in.: kontekstu historycznego, sylwetek oraz osiągnięć Polaków w różnorodnych dziedzinach, czy edukacji patriotycznej. Jeżeli bowiem patriota to osoba kochająca swoją ojczyznę, gotowa do poświęceń dla niej, należy zadbać, by dzieci i młodzież miały jak najszerszą wiedzę na jej temat. Nie można bowiem kochać czegoś, czego się nie zna. Wycieczki edukacyjne, dofinansowywane przez MEiN, mają służyć poznaniu Polski i jej walorów.

Znajomość własnego regionu również ma duże znaczenie. Wielkopolska w kontekście polskiej kultury jest niezwykle bogata i ma dużo do zaoferowania swoim uczniom. Jako kuratorium oświaty, planujemy również przygotować propozycje ciekawych miejsc oraz tematów wycieczek do wykorzystania, by uczniowie mogli lepiej poznać naszą małą ojczyznę.

Mistrzem być! O edukacji klasycznej, czyli w stronę rozumnej wolności.

Działanie na rzecz szerszego udostępnienia kanonu edukacji klasycznej, wprowadzenia w dziedzictwo cywilizacyjne Europy – to kierunek polityki oświatowej państwa, które dają wielką nadzieję na rzeczywiste odrodzenie edukacji, od wielu lat błędzącej po fałszywych ścieżkach współczesności.

Co znaczy, że coś jest klasyczne? W słowie tym zawiera się jakiś uniwersalny ideał, na przykład kształtu, harmonii, proporcji, myślenia, charakteru, sensu, ect. Ideał, którego początki sięgają czasów antycznych, a który w kolejnych wiekach stanowił podstawę zintegrowanego rozwoju kulturowego.

Samo słowo kultura (cultura) oznacza uprawę roli. Nawiązanie do edukacji jest proste: jak uprawiać człowieka, czyli jak go kształcić i wychowywać, aby doskonalić jego naturę? Natura człowieka jest przede wszystkim rozumna, nie bez powodu człowiek to homo sapiens. Pytanie można więc postawić tak: „uprawiać” rozum człowieka, aby pomagać w jego rozwoju, a nie doprowadzać do degeneracji?

W długiej historii rozwoju kultury odnotowano wiele możliwości jej rozumienia, zależnie od miejsca powstawania oraz od podstaw filozoficznych. W klasycznej teorii kultury wyróżniono 4 jej filary, akcentujące podstawowe aspekty osobowego życia człowieka*:

- 1.Theoria – obejmuje naukę, w tym filozofię i nauki szczegółowe; jej naczelnym priorytetem jest PRAWDA
- 2.Praxis – dotyczy moralności w sferze postępowania, indywidualnego, rodzinnego, społecznego; jej głównym celem jest DOBRO
- 3.Poiesis – obejmuje ludzką wytwórczość, w tym rzemiosło, sztuki piękne i technikę, jej głównym odniesieniem jest PIĘKNO
- 4.Religia – scala w sobie wszystkie dziedziny kultury, otwiera na transcendencję, czyli ostateczne przeznaczenie człowieka.

Współczesne redukowanie istoty człowieczeństwa do jednego wybranego wymiaru, tak zwanego Ego człowieka, stanowi formę dehumanizacji, prowadząc do powstawania wynaturzonych pseudokultur. Są to równocześnie fałszywe drogi wychowania, które rozpoczynają się od wykluczenia pierwszych traktatów o wychowaniu, czyli filozofii i Biblii. Za tym idzie upadek wszelkich autorytetów i „nowe wychowanie”, oparte na formatowaniu myślenia człowieka i wyzwoleniu niższych sfer struktury osoby od jakichkolwiek zasad. Studiowanie podstaw klasycznej edukacji to jedyna możliwość ocalenia daru życia w wolności, wolności rozumnej, a nie niszczącej.

**filozofia grecka
prawo rzymskie
etyka chrześcijańska**

Klasyczna edukacja należy do dziedzictwa cywilizacyjnego Europy, które zwane jest też cywilizacją łacińską, a wywodzi się z greckiej filozofii, prawa rzymskiego oraz etyki chrześcijańskiej. Powinno być dobrze znane każdemu Europejczykowi, gdyby ktoś protestował, zwłaszcza przeciwko przekreślanemu obecnie pojęciu etyka chrześcijańska, to powtórzę: dziedzictwo to powinno być w całości znane, a przyjmowane jedynie w warunkach wolności, a nie przymusu.

dr Iwona Roszkiewicz
Akademia Królowej Jadwigi

*Encyklopedia Białych Plam,
POLWEN 2003, hasło KULTURA

Dzieci w wirtualnej sieci

9 godzin dziennie. Tyle czasu spędzały średnio nasze dzieci przed ekranem w czasie nauki zdalnej. To tyle, co etat z nadgodzinami. Czy zdajemy sobie sprawę z konsekwencji nadmiernego korzystania z ekranów? Poza problemami fizycznymi - osłabieniem wzroku, bólami głowy, karku, nadgarstków - dla dziecka i nastolatka wielogodzinne tkwienie ze wzrokiem wbitym w ekran powoduje również zaburzenia snu, obniża nastrój, sprzyja uzależnieniom. Jeden z nastolatków biorących udział w badaniu Etat w sieci 2.0 (FEZiP 2020 r.), napisał wprost: "Siedzenie non stop przed komputerem to nie jest to, o czym marzyliśmy".

Wydawałoby się, że młode pokolenie, wychowane ze smartfonem w ręce, świetnie sobie radzi w przestrzeni wirtualnej. Tyle, że to nieprawda.

Dzieci i młodzież sami zauważają, że smartfon może zniewalać, że gra może wciągnąć tak, że traci się nad nią kontrolę, że media społecznościowe mogą zaangażować tak mocno, że niszczą przyjaźnie w świecie rzeczywistym.

Młodzi oglądają cały sezon serialu w jeden wieczór, a efektem jest narastające poczucie winy związane ze zmarnowanym czasem. Wchodzą w Internet by zabić nudę, a potem czują się jeszcze gorzej. Teoretycznie, gdy skończyła się nauka zdalna i rozpoczęły wakacje młodzież mogła wykorzystać wolny czas by nadrobić zaległości społeczne - spotykać się z przyjaciółmi, uprawiać sport, chodzić na wyprawy czy wyjechać na obóz. Okazało się jednak, że dla wielu uwikłanie w świat wirtualny stało się tak głębokie, że nie potrafili prawdziwie cieszyć się latem, wakacjami i tkwili z głową w komputerze, smartfonie.

Jak wynika zarówno z badań naukowych, jak naszego doświadczenia warsztatów profilaktycznych dla młodzieży, młodzi oczekują od dorosłych pomocy. Chcą na przykład by rodzice ustalali z nimi jasne zasady i pomagali je egzekwować. Dobrym przykładem był trzynastolatek, który po warsztatach "Prawo jazdy smartfonem" powiedział nam, że chciałby, żeby mu rodzice nie przeszkadzali, jeśli chodzi o Internet. Trochę nam się zrobiło dziwnie, bo spędziliśmy dwie godziny rozmawiając np.: o mechanizmie uzależnień. Jednak zapytaliśmy, co ma na myśli. Okazało się, że ma ustalony limit czasu gry, jednak wie, że jeśli na pięć minut przed końcem przyjdzie do mamy i poprosi o "jeszcze 10 minutek" to mama mu pozwoli. I to nie będzie 10 minut, a godzina i więcej, w konsekwencji nie odrobi lekcji, albo będzie siedział do późnej nocy. "Chciałbym, żeby mi powiedziała, że nie na to się umawialiśmy i kazała skończyć. A ja bym jej pomarudził, że jest straszna i apodyktyczna, ale wiedziałbym, że to dobrze, że mi przerwała".

Dzieci w wirtualnej sieci.

Co możemy zrobić dla naszych dzieci? Przede wszystkim ustalić zasady korzystania z urządzeń elektronicznych. Dobra zasada to rezygnacja z ekranów na minimum pół godziny przed snem, a najlepiej by dwie godziny przed snem były wolne od ekranów. Wiele osób zasypia ze smartfonem w ręce, co jest bardzo szkodliwym nawykiem. Inna ważna zasada to: organizować przestrzeń i czas wolny od elektroniki. Na przykład warto włączać na smartfonie tryb "nie przeszkadzać" na czas posiłków, nauki, spotkań z przyjaciółmi.

Plagą współczesnych nastolatków jest też hiperzadaniowość, czyli próba robienia naraz bardzo wielu rzeczy. To więcej niż wielozadaniowość. To jednocześnie prowadzenie rozmów na kilku komunikatorach, oglądanie filmu, słuchanie muzyki, odrabianie lekcji itp., w dodatku najczęściej jednocześnie na szeregu urządzeń. Rezultatem jest niska efektywność wykonania zadań, kiepska nauka, rozproszenie. Nieustanne przełączanie uwagi między zadaniami wprawia ciało w stan permanentnego stresu, co ma na dłuższą metę fatalny wpływ na zdrowie. Choć nastolatkom wydaje się, że świetnie sobie radzą z tą zwielokrotnioną wielozadaniowością, to są to tylko pozory. Stąd wynika kolejna ważna zasada korzystania z elektroniki: "Rób tylko jedną rzecz naraz".

Ważna w tym wszystkim jest też współpraca między rodzicami a szkołą. Doświadczenia francuskie i amerykańskie pokazują, że proste wprowadzenie (i egzekwowanie) zasady zakazu korzystania ze smartfonów w szkole znacząco poprawiło nie tylko wyniki w nauce dzieci i młodzieży, ale i na stosunki oraz umiejętności społeczne.

Choć wydaje się, że dzieci są znacznie bardziej biegle w posługiwaniu się nowoczesną techniką, od nas dorosłych, to jednak od nas – rodziców, opiekunów, nauczycieli - zależy czy będą to robić w zdrowy sposób, czy dadzą się zniewolić.

Choć wydaje się, że dzieci są znacznie bardziej biegle w posługiwaniu się nowoczesną techniką, od nas dorosłych, to jednak od nas – rodziców, opiekunów, nauczycieli - zależy czy będą to robić w zdrowy sposób, czy dadzą się zniewolić. To my możemy być wartościowymi przewodnikami po wirtualnym świecie, ucząc zdrowych zasad korzystania z niego.

Dziecko pochłonięte światem wirtualnym traci prawdziwe życie. Nie widzi przyjaciół, nie rzuca psu patyka, nie czyta książki. Jego oczy są przyklejone do zmieniających się obrazów i wymiany zdań często pozbawionych treści, a samopoczucie i samoocena zależą od liczby lajków.

DZIECKO, KTÓRE ZA DUŻO CZASU SPĘDZA ZE SMARTFONEM:

GORZEJ NAWIAZUJE RELACJE – rozmowy za pomocą komunikatorów lub mediów społecznościowych nie są w stanie zastąpić prawdziwej rozmowy, a często wręcz niszczą więzi (2);

GORZEJ ŚPI – według badań 44% młodzieży zasypia ze smartfonem w dłoni, a 4 osoby na 10 budzą się co najmniej raz w nocy z powodu przychodzących powiadomień;

GORZEJ SIĘ UCZY – smartfony powodują zaburzenia koncentracji uwagi i efektywnej pracy oraz nauki. Telefony tresują dzieci, w efekcie czego łatwo rozpraszają się, czują niepokój, gdy przez dłuższy czas nie odezwie się żadne z powiadomień! (3) Prowadzi to do błędnego koła – z jednej strony smartfon rozprasza uwagę, ale jeśli natłokowo go wyłączy – i tak nie może skupić się na zadaniu. Jego mózg jest wytresowany i czuje niepokój wywołany brakiem rozpraszaczy.

Nienaturalny nadmiar bodźców płynących z ekranu (niezależnie od treści) **sieje spustoszenie w rozwijającym się mózgu i odbija się na zdrowiu psychicznym** i dziecka. Odpowiada również za zaburzenia mowy, pisania, rozdrażnienie i prowadzi do uzależnienia.

(2) Sherry Turkle, *Reclaiming Conversation: The Power of Talk in a Digital Age*, 2015.
(3) Cal Newport, *Deep Work: Rules for Focused Success in a Distracted World*, 2016.

Zapraszamy do korzystania z bezpłatnych zasobów, które nasza Fundacja Edukacji Zdrowotnej i Psychoterapii zgromadziła na portalu www.rodzice.co w odpowiedzi na ważne pytania rodziców i nauczycieli, dotyczące cyfrowego świata.

Bogna Białecka
Fundacja Edukacji Zdrowotnej i Psychoterapii

Trzy powody... po co się starać i do czego potrzebne nam wartości

Siłą człowieka są jego wartości. Uważam je za najcenniejsze i najważniejsze aktywa ludzkości. Stanowią esencję człowieczeństwa i decydują nie tylko o jakości naszego życia jako jednostek, ale też całego społeczeństwa, które wspólnie tworzymy. Mam na myśli wartości proste, o pozornie banalnych nazwach, jak: rodzina, przyjaźń, miłość, lojalność, zdolność myślenia, autorefleksji, żeby wymienić kilka z nich. Są to jedyne „towary” w dzisiejszym skomercjalizowanym, materialnym świecie, dostępne za darmo, na wyciągnięcie ręki. Każdy może je nabyć i dysponować w sposób nieograniczony, ponieważ ich zasoby są niewyczerpalne.

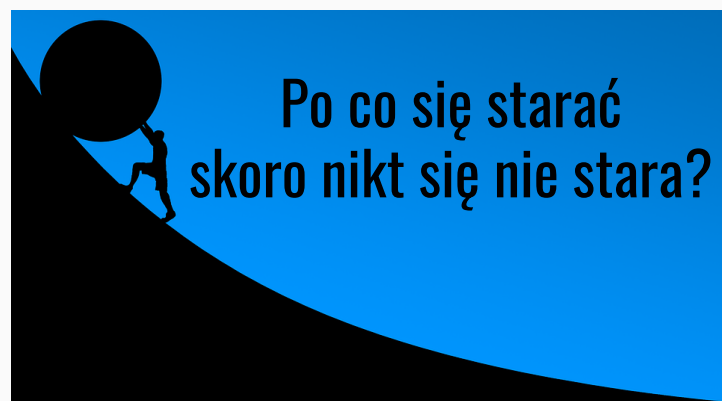
Jednak mówić o wartościach, a żyć według nich to dwie zupełnie odmienne kwestie. Pierwsza wymaga jedynie wiedzy teoretycznej, posiadanej przez większość ludzi. Druga jest nierozzerwalnie związana z działaniem, a to przychodzi większości z nas z dużo większym trudem, szczególnie w czasach, w których rodzina jest *passé*, przyjaźń pustym słowem, a lojalność, zdolność myślenia czy autorefleksja pojęciami wręcz abstrakcyjnymi. Takie działanie wymaga wysiłku. Wysiłek zaś musi być podparty motywacją, najlepiej na tyle dużą, żeby w krótkim czasie nie przekształcił się w słomiany zapal. Motywacja zaś może pochodzić z dwóch źródeł: zewnętrznego lub wewnętrznego.

W przypadku wartości, motywacją zewnętrzną było najczęściej środowisko. To nasze otoczenie uczyło nas, wymagało, dawało przykład, potępiało, a nawet wykluczało, gdy nie przestrzegaliśmy przyjętych i uznanych za właściwe norm.

Obecnie, gdy normy zachowań stały się elastyczne jak guma balonowa, a to co tradycyjne postrzegane jest jako tandetne i przestarzałe,

życie według wartości i publiczne mówienie o nich stało się nie lada wyzwaniem. Wpływ środowiska pozostał, często jednak przynosi skutek odwrotny od pożądanego.

Moja nastoletnia córka zapytała mnie, po co się starać skoro nikt się nie stara? Przyznaję, że było to jedno z najtrudniejszych pytań, z jakimi przyszło mi się zmierzyć. Jakże jednak trafne w dzisiejszych czasach.

Po co? W świecie, w którym rodzina przestaje być autorytetem na rzecz idoli i celebrytów, wychowanie młodego człowieka na człowieka staje się niewątpliwie karkołomnym wyzwaniem, szczególnie że, patrząc z perspektywy rodzica, jest się w tym nieco osamotnionym. Media, seriale, ulubieni blogerzy lansują życie łatwe, przyjemne, tu i teraz, bez poświęceń, zobowiązań i nadmiaru obowiązków - ładnie wyglądać, dobrze się czuć, zawsze być sobą, cokolwiek to oznacza. Szkoła skupia się bardziej na nauczaniu. Sąsiad nie chce się wtrącać. Nawet w rodzinie zaczynają dominować postawy, że lepiej pewnych rzeczy nie komentować, bo ktoś może się obrazić. Jak zatem wytłumaczyć i uzasadnić nastolatce, że wartości są ważne i warto według nich żyć, a do szczęścia i dobrego życia wystarczy po prostu normalność?

Oto trzy powody, po co się starać i do czego potrzebne nam wartości:

Po pierwsze:

Człowiek bez zasad jest jak domek z kart - kruchy i podatny na zniszczenie. Bez systemu wartości, który tworzy nasz szkielet, kręgosłup moralny, stajemy się zmiennokształtną amebą, masą plastyczną, którą każdy może dowolnie ugniatać, zmieniać i modyfikować. Nie mamy wówczas wpływu na nasze życie. Inni podejmują za nas decyzje i wyznaczają jak mamy żyć, zachowywać się, co robić, mówić, akceptować, a my - bez wyraźnego podziału, co jest dobre, co złe, nie umiemy odmówić, zaprzeczyć ani zaprotestować. Brakuje nam argumentów, ponieważ nawet nie wiemy dlaczego powinno być inaczej, boimy się odstawania od reszty, braku akceptacji. Nie mamy na to odwagi ani siły, ponieważ to wartości są siłą człowieka.

Po drugie:

Bez wartości, które stanowią esencję człowieczeństwa, zatracamy swoją tożsamość. Nie wiemy kim jesteśmy ani po co żyjemy. Takie życie z dnia na dzień jest bardzo męczące. Ponadto powoduje odhumanizowanie. Zatracamy ludzkie odruchy. Czujemy się zagubieni, bez poczucia większego sensu i celu, a do tego ubodzy, gdyż pieniądź tak zdominował ludzkie myślenie, że bogactwo kojarzy się wyłącznie z dobrami materialnymi. Wartości otwierają nasz umysł i budują świadomość, że to co najważniejsze jest za darmo i każdy ma do tego dostęp. To wartości tworzą nasze prawdziwe i najtrwalsze bogactwo. Czynią nas w pełni człowiekiem.

Po trzecie:

Jeśli nie wartości ludzkie, to co? Co wypełni nasze wnętrza, gdy staniemy się ludzką wydmuszką? Atawizm? Kim się wówczas staniemy? Jaka będzie jakość naszego życia i całego społeczeństwa, które wspólnie tworzymy? W jakim świecie chcemy żyć? Co po sobie zostawić? Może warto przypomnieć sobie i zapamiętać słowa Antoine de Saint-Exupéry'ego, że "Ziemi nie dziedziczymy po naszych rodzicach, pożyczamy ją od naszych dzieci."

A zatem po coś jednak warto się starać. Powiem nawet, że jest to gra o dużą stawkę, bo o nas jako człowieka i całą ludzkość. Powinno być teraz łatwiej odnaleźć w sobie motywację wewnętrzną, która w żaden sposób nie jest zależna od zmiennych i nietrwałych motywatorów zewnętrznych i jedynie ona - oparta na celu i poczuciu sensu - stanowi prawdziwe paliwo dla naszego działania. A tylko działanie ma moc sprawczą.

Podaj dalej... przywróćmy modę na wartości!

Magdalena Miczek
Kuratorium Oświaty w Poznaniu

Podaj dalej... to cykl traktujący o wartościach, ich znaczeniu i przydatności na co dzień. Celem jest zainspirowanie Cię, Drogi Czytelniku, do odkrycia, co stanowi Twoją esencję, abyś mógł wybrać te wartości, które wnoszą jakość i dodają wartość do Twojego życia i otoczenia.

Przedszkolaki w Strzyżewie tańczą Jerusalema Dance

Dzieci z Oddziału Przedszkolnego przy Szkole Podstawowej im. Fryderyka Chopina w Strzyżewie, pod czujnym okiem Pani Pauliny Kotas, podjęły wyzwanie i przygotowały dla swoich Rodziców Jerusalema Dance.

Pokaz można zobaczyć na <https://tiny.pl/9hpcm>.

Jednocześnie, z inicjatywy Pani Pauliny Kotas, otwieramy Jerusalema Dance Challenge dla przedszkolaków, uczniów, nauczycieli, rodziców, społeczności przedszkolnych i szkolnych.

Zapraszamy do zabawy i czekamy na Wasze filmiki!

„Nauczcie dzieci grać w szachy,
a o ich przyszłość
możecie być spokojni”
Paul Morphy

Szachy w SP nr 9 w Gnieźnie

Uczniowie klas I-III Szkoły Podstawowej nr 9 w Gnieźnie są prawdziwymi pasjonatami tej gry! W szkole odbył się turniej szachowy. Uczniowie zaprezentowali postawy godne prawdziwych szachistów.

Oto link: <https://youtu.be/-iwtOlVU8Hc>

Życzymy im kolejnych sukcesów i zachęcamy wszystkich uczniów do gry w szachy.

Bezpieczny Internet w Szkole Podstawowej w Gębicach

Dzień Bezpiecznego Internetu, ma na celu zwrócenie uwagi na kwestię bezpiecznego dostępu dzieci i młodzieży do zasobów internetowych.

Przedszkola, szkoły i placówki podejmują z tej okazji różne, lokalne działania na rzecz bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w sieci.

Można je zgłaszać do konkursu na najciekawszą lokalną inicjatywę DBI, organizowanego przez Polskie Centrum Programu Safer Internet, które tworzą: Państwowy Instytut Badawczy NASK oraz Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę.

W tegorocznej edycji główną nagrodę w konkursie zdobyła Szkoła Podstawowa im. Leśników Polskich w Gębicach, która - od partnera edycji firmy Samsung - otrzymała interaktywny monitor Samsung FLIP 2 wraz ze szkoleniem.

Gratulujemy wygranej, a przede wszystkim kreatywnych pomysłów skierowanych do całej społeczności szkolnej.

Grand Prix PRODUKCIK 2021 dla RESIN

z ZST w Ostrowie Wielkopolskim

W Zespole Szkół Technicznych w Ostrowie Wielkopolskim nauka idzie w parze z praktyką. Pani Celina Krzyżańska, będąca opiekunem miniprzedsiębiorstw Kern i Resin, świętowała z młodymi przedsiębiorcami firmy RESIN: Emilią Urbaniak, Wiktoria Freus, Mikołajem Rybarczykiem i Krystianem Kozielskim zwycięstwo w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez Fundację Młodzieżowej Przedsiębiorczości na Najlepsze Młodzieżowe Przedsiębiorstwo.

Więcej: <https://m.youtube.com/watch?v=QoDwjgZrO-4#dialog>

Serdecznie gratulujemy i z przyjemnością

zamieszczamy reklamę firmy.

RESIN

ZESPÓŁ SZKÓŁ TECHNICZNYCH W OSTROWIE
WIELKOPOLSKIM / WIELKOPOLSKIE

Jeśli lubisz eleganckie, szybkowne oraz niepowtarzalne gadzety to idealnie trafiłeś. Już niebawem pojawią się nasze pierwsze żywiczne produkty. Może teraz krótko o nas. Jesteśmy czwórką uczniów Zespołu Szkół Technicznych, którzy postanowiliśmy sprawdzić swoją wiedzę i umiejętności w projekcie na najlepsze miniprzedsiębiorstwo. Mamy nadzieję, że zostaniesz tutaj razem z nami oraz spodoba się Tobie nasze propozycje. Zespół RESIN

MADE OF RESIN
Produkty z żywicy

Q elegancka Q pierścienki Q żywica

PRODUKT
Jeśli lubisz eleganckie, szybkowne oraz niepowtarzalne gadzety to idealnie trafiłeś. Personalizowane gadzety z żywicy, skomponuj i zamów taki który będzie odzwierciedlał ciebie

ROZMIARY
Aktualnie oferujemy trzy rozmiary: 16mm, 17mm, 18mm

Innowacyjność działań Szkoły Podstawowej im. Wincentego Pola w Stawiszynie, czyli dzielimy się wiedzą i doświadczeniem

Co się dzieje w Szkole Podstawowej im. Wincentego Pola w Stawiszynie, w której współpraca i dzielenie się doświadczeniem to codzienność? Otóż placówkę tę odwiedzają nauczyciele z całej Wielkopolski, by wziąć udział w konferencjach organizowanych przez dream team: dyrektor szkoły panią Joannę Woszczyk i liderkę Wewnętrzzszkolnego Doskonalenia Nauczycieli panią Joannę Kostrzewę.

I Konferencja Regionalna „Lekcje są OK”

Odbyła się 18 maja 2016 roku. W konferencji uczestniczyli goście z Centrum Edukacji Obywatelskiej w Warszawie: pani Danuta Sterna, która prowadziła podczas konferencji warsztat na temat strategii oceniania kształtującego oraz pan Jacek Strzemieczny, którego wykładu: „Dlaczego ocenianie kształtujące?” wysłuchali zebrani goście. Ważnym punktem rozmów na temat edukacji był panel dyskusyjny z udziałem nauczycieli pracujących na co dzień w stawiszynskiej szkole, którzy opowiedzieli o swoich doświadczeniach i dobrych praktykach związanych ze stosowaniem oceniania kształtującego.

<http://www.szkola.mdi.net.pl/index2.php?id=1006>

II Konferencja Regionalna "Różnorodność, neurobiologia, edukacja. O biologicznym podłożu wychowania"

Odbyła się 25 maja 2017 roku. Gościem specjalnym konferencji był doktor nauk biologicznych pan Marek Kaczmarzyk, obecnie profesor Uniwersytetu Śląskiego, neurodydaktyk.

Zaproszeni goście wysłuchali dwóch wykładów profesora Marka Kaczmarzyka: "Dlaczego trudno zrozumieć nastolatka?" i "Co z tą pamięcią? Neurobiologia zapominania."

<http://www.szkola.mdi.net.pl/index2.php?id=1187>

III Konferencja Regionalna "Współczesna szkoła: Internetowo bezpieczna, TIKowo skuteczna"

Odbyła się 13 marca 2018 roku. Podczas konferencji rozmawiano o bezpieczeństwie w sieci i o kreatywnym wykorzystaniu narzędzi internetowych. Konferencję rozpoczął dr Sławomir Postek wykładem: "Co czyha w sieci na młodych ludzi? Bardziej lub mniej zmyślane niebezpieczeństwo". Uczestnicy konferencji uczestniczyli w dwóch z trzech proponowanych warsztatów: pani Anna Świć, autorka programu "Kodowanie na dywanie", prowadziła warsztat "Kodowanie na dywanie - programowanie dla nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej", pan Rafał Mitkowski propagujący wykorzystanie robotów - ozobotów w edukacji prowadził warsztat "Robotyka i programowanie w klasach IV - VII", pani Joanna Kostrzewa poprowadziła warsztaty "Rozszerzona rzeczywistość w praktyce szkolnej", pokazując bezpłatne narzędzia i aplikacje w Internecie służące rozszerzaniu rzeczywistości na różnych przedmiotach.

<http://www.szkola.mdi.net.pl/index2.php?id=1317>

IV Konferencja Regionalna "Pokolenie Kreatywnych. Kreatywność przyszłością szkoły"

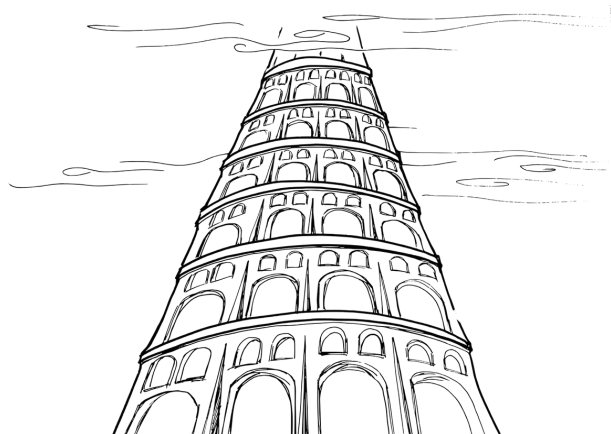
Odbyła się 24 września 2019 roku, a jej prelegentami byli pan Piotr Kaja - nauczyciel muzyki i rytmiki, kompozytor, aranżer i muzyk, autor i współautor podręczników szkolnych, śpiewników, przewodników metodycznych oraz pan Michał Malinowski - kustosz, pomysłodawca i założyciel MuBaBaO, opowiadacz, pisarz, pedagog i podróżnik, autor nowatorskich metod opowiadania. Konferencję rozpoczął pan Michał Malinowski niezwykłym wykładem "Pasteryzacja wyobraźni", podczas którego uczestnicy wydarzenia przenieśli się do świata wartości dzięki technikom kreatywnego opowiadania. Kolejne wystąpienie "Aktywne słuchanie muzyki i nie tylko..." pana Piotra Kai pozwoliło na refleksję, w jaki sposób muzyka wspiera harmonijny rozwój człowieka w każdym wieku. Każdy uczestnik konferencji uczestniczył w jednym dwóch proponowanych warsztatów: pan Michał Malinowski prowadził warsztat "Tworzenie słowem", a pan Piotr Kaja "Muzykowanie "na byle czym", czyli recykling muzyczny w przedszkolu i szkole".
<https://bit.ly/2Du8dKI>

12 października 2021 r. jubileuszowa V Konferencja Regionalna

Już 12 października 2021 roku w Szkole Podstawowej im. Wincentego Pola w Stawiszynie odbędzie się jubileuszowa V Konferencja Regionalna.

Dyrektor szkoły pani Joanna Woszczyk oraz liderka Wewnątrzszkolnego Doskonalenia Nauczycieli pani Joanna Kostrzewa zapewniają, że będzie to edukacyjna uczta.

Gościem specjalnym konferencji zatytułowanej "Wieża Babel - z refleksją i humorem o języku Współczesnych" będzie profesor Jerzy Bralczyk.

Serdecznie zapraszamy!

Joanna Kostrzewa
Szkoła Podstawowa im. Wincentego Pola
w Stawiszynie

Magazyn
wielkoPOLSKA oświata - naszym wspólnym dobrem

www.ko.poznan.pl
facebook.com/kopoznanpl
facebook.com/Kurator.Wielkopolska
twitter.com/WKO_POZNAN

Redaktor: Magdalena Miczek

Współpraca:
Akademia Królowej Jadwigi
<https://akademiacrh.pl>

Fundacja Edukacji Zdrowotnej i Psychoterapii
<https://www.edukacja-zdrowotna.pl>

Odpowiedzialny Poznań
<https://odpowiedzialnypoznan.org>

Polskie Forum Rodziców
<https://www.polskieforumrodzicow.pl>

Adres redakcji:
ul. Kościuszki 93, 61-716 Poznań, tel.: 61 670 40 84

e-mail: redakcja@ko.poznan.pl

Zapraszamy do współpracy.

Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.